

Bayer Zsolt: Törpe Károlyi Mihályocskák (4. rész)

2021 március 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kik és mikor döntötték el, hogy melyek azok a híres európai értékek?

Mályusz Elemér írja Kun Béláék patkánylázadásának végér?l:

„Belülr?l roskadozott, omladozott már a diktatúra, amid?n a vörös hadsereg a románoktól szenvedett vereség következtében felbomlott. A veszély pillanatában a diktatúra gyakorlói, a népbiztosok magára hagyták a munkásságot, és augusztus 2-án különvonattal, autókkal menekültek Ausztriába. Így lettek emigránsok. Ausztriában ott találtak már néhányat azok közül, akik a diktatúrában nem játszottak aktív szerepet, mint Jászit és néhány társát; maga Károlyi is elhagyta már el?bb az országot. Rövidesen követték ?ket többen is, azok, akiknek volt okuk félni az igazságszolgáltató hatóságoktól.

A diktatúra összeomlása után a néhány napos munkáspárti, átmeneti Peidl-kormány után – amelyben még mérsékeltebb népbiztosok is helyet foglaltak –, a polgárság maga veszi kezébe az ország sorsának intézését. A polgári kormány 1920 elején a legszélesebb kör? választói jog alapján, nemzetgy?lési választásokat tart, amely a polgári pártok fényes gy?zelmét hozza meg. A szociáldemokrata párt, szépítgetni akarván biztos vereségét, nem vesz részt a választásokon, amelyeknek eredménye a forradalmakból kiábrándult közvéleményt híven tükrözi vissza.

Ez ellen a polgári kormány és nemzetgy?lés által képviselt Magyarország ellen indítják meg a külföldre, emigrációba szorult vezérek és híveik támadásaikat, egyre megújuló kísérleteket téve arra, hogy ismét visszatérhessenek az országba, és újból átvehessék a hatalmat.”

Nos, ennyire nincs új a nap alatt.

Mindössze annyi a változás, hogy ma már (sajnos) egyiknek sem kell emigrálnia, itthonról folytathatják ugyanazt, amit el?deik akkor elkezdtek. És a kinti (nyugati) elvtársaik a lehet? legkészségesebben állnak rendelkezésükre, nem ritkán túllihegve a hazaiak ügybuzgalmát és lepipálva ?ket gazemberségben is, aljasságban is. Ami, lássuk be, nem kis teljesítmény.

Amúgy az emigráció semmiféle lelki megterhelést nem jelent ezeknek.

„Az emigránsoknak, amikor menekülés közben átlépték a magyar határt, nem szorult el a szívük. Nem érezték a fájdalmat, amely elfog mindenkit szeretteit?l való elváláskor. Nekik senkit?l sem kellett elválniuk: ?k nem a hazát hagyták el. Ezt már rég megtagadták, kigúnyolták, sárba taposták. Már rég elszakították azokat a láthatatlan szálakat, amelyek mindenkit hozzáf?znek a fajhoz, amelyb?l származott, a földhöz, amelyen bölcs?je ringott, a családhoz, a környezethez, amelyben felnövekedett.”

Így Mályusz az emigrációba kényszerül? Lenin-fiúkról. S ezt ?k és az utódaik a mai napig elfogult és igaztalan véleménynek tartják, és el?szeretettel hangoztatják, hogy ?k igazán és tényleg szeretik a hazájukat.

Nos, akkor olvassuk ?ket magukat!

Talán mondjuk Roboz Imrét:

„Pokolba a parasztnak, féregnek való nosztalgiával, t?zre minden pesti gondolattal, magyar gonddal, magyar ragadással. Fel a nagy utakra, a nagy próbálkozásra, a csoda nagy idegenre! Ott messze is süt izzón a nap, ott is illatos a virág, forró az asszonycsók, zeng? a dal és csillogó az arany. Mit silbakoljak a rút magyar tragédia függönye el?tt? Mit dideregjek gaz és ostoba önmarcangolása láttán, mit fájjon nekem a pesti hitványság kínszenvedése, mit pusztítsam büszke életkedvem, egészséges élni akarásom, jogos emberi nyugalmam a magyar pusztulással? Miért legyek jó fia, h? fia egy rossz hazának, h?tlen hazának! Hátam mögött a magyar táj: hadd maradjon. Hátam mögött a magyar pusztulás: hadd pusztuljon. Nem kellettem, nekem se kell. Gyenge népem, gyáva népem, hitvány népség, mi közöm már hozzád. Munka, gondolat, szabadság, er?, forradalmi láz: én felétek indulok, el?re. Vissza se pillantok rátok. […] Magyar röggel, magyar szóval, akár sohse találkozzam többé.”

Ugye beugrik azonnal egy bizonyos Kertész Ákos nev? Roboz Imre ugyanilyen vallomása?

„A magyar genetikusan alattvaló. A magyar a legsúlyosabb történelmi b?nökért sem érez egy szikrányi lelkiismeret-

furdalást, hogy mindent másra hárít, hogy mindig másra mutogat, hogy boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolyájában, röfög és zabálja a moslékot, és nem akar tudni róla, hogy le fogják szúrni. Hogy se tanulni, se dolgozni nem tud és nem akar, csak irigyelni, és ha módja van legyilkolni azt, aki munkával, tanulással, innovációval viszi valamire."

Nos, igen, ezek ugyanazok.

S ahogy Roboz Imrét és társait, a vörös emigrációt, a népbiztosokat, Lenin-fiúkat, tömeggyilkosokat tárt karokkal várja Bécs, úgy várja a Kertész Ákos nev? Roboz Imrét tárt karokkal Kanada. Ugyanis – emlékeznek még Szolzsenyicinre? – ez az a hálózat, ami a világot „egységessé" tette.

És ez az „egységes" világ, a hálózat, az egykor volt bolsevikok, vörös gyilkosok, majd a bolsevikokból liberálissá lett vallás, hagyomány, nemzet- és lélekgyilkosok világa mind a mai napig felszámolhatatlannak t?nik, és óvják, segítik egymást. Úgy rándulnak össze minden vélt vagy valós sérelemre, mint az osztriga, ha citromot csepegtetnek rá. Ez az a világ, amelyik ma megfellebbezhetetlen magabiztossággal kijelenti például, hogy „Orbán Viktor és a Fidesz eltávolodott az európai értékekt?l".

Talán ideje feltenni a kérdést: kik és mikor döntötték el, hogy melyek ezek az európai értékek? Tessék mondani, volt valamikor, valahol egy „európai értékek értekezlet", ahová elfelejtettek bennünket meghívni? És azon kik vettek részt? És milyen határozatok születtek

Elhatározták például, hogy mostantól kikerül az európai értékek sorából a nemzethez tartozás szentsége, a hazaszeretet, a patriotizmus, a nemzetállam, a nemzeti kultúra, a hagyomány és a hagyománytisztelet, a kereszténység, az államhatárok sérthetetlensége, a család fogalma és szentsége, a nemi identitások megkérd?jelezhetetlensége, a férfi férfiassága és a n? n?iessége, a gyermek óvása és védelme, az antik irodalom, a nemzeti irodalom, az irodalom és a m?vészetek „jogfolytonossága", a klasszika filológia és a normalitás?

És mindez átadja helyét a szó legszorosabb értelmében vett határtalan globalizációnak, a nemzet megtagadásának és gy?löletének, a vallási, nemzeti, nemi identitás elrablásának és b?nné nyilvánításának, minden hagyomány megtagadásának és kiröhögésének, a kereszténység meggyalázásának, a nemzetállamok felszámolásának, a férfi eln?iesítésének és a n?k elférfiasításának, minden létez? szexuális aberráció és gusztustalanság piedesztálra emelésének, a genderelmebajnak, a hagyományos család felszámolásának és a „szivárványcsalád" dédelgetésének – bármit is jelentsen ez, jelentsen három férfit és a gyerekeket vagy két férfit, egy n?t, egy kecskét és a gyerekeket akár –, a mindenki befogadásának, a határok eltüntetésének, a terrorizmus elszabadulásának és mentegetésének, a nemek közötti átugrálásnak, a gyermekek átoperálásának, a gyermekvállalás megtagadásának és b?nné nyilvánításának, az irodalom és az antikvitás felszámolásának és b?nössé nyilvánításának – szóval a teljes és totális és elviselhetetlen abnormalitásnak?

És mikor volt ez az értekezlet, és kik voltak jelen? És hogyan születtek ezek a határozatok? Megkérdezték err?l a „népet", vagy csak elkezdték rászoktatni az új értékekre?

S aki ellenáll, annak mi lesz a sorsa? Azt egyszer?en nácinak, jobb esetben antidemokratának és diktátornak nyilvánítják, azokhoz kiszáll a Deutsche Welle filmet készíteni, hogy ha visszaépítik az egykori lovardát a Várban, az nácizmus és menekülnek a zsidók? És hova menekülnek, tessék mondani?

Mondjuk Németországba, ahol már több mint egy éve bejelentette nyilvánosan egy miniszter, hogy a zsidók ne viseljék nyilvános helyeken látható vallási jelképeiket, mert nem tudják szavatolni a biztonságukat, s ahol a szél?séges iszlamisták naponta vernek zsidókat és gyaláznak meg zsinagógákat? Vagy esetleg Franciaországba, ahol ugyanez a helyzet?
Tessék mondani: hová kell ma menekülni a zsidóságnak?

És a normalitásnak?

(folytatjuk)

A cikksorozat els? része ide kattintva, a második része ide kattintva, a harmadik része ide kattintva olvasható.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló